

Το ope.gr στην Κυρά του Βάλτου

/ [Οδοιπορικά](#)

© Rafail Georgiadis-ope.gr

Ένα μοναστήρι μοναδικής ομορφιάς στέκει αγέρωχο εδώ και αιώνες σε ένα βουνό ανάμεσα στα χωριά του Βάλτου της Αιτωλοακαρνανίας - Μία ιστορική μονή, η Παναγιά η Αρεθιώτισσα, γνωστή σε όλους ως «η Κυρά του Βάλτου».

ΑΠΟΣΤΟΛΗ - Ραφαήλ Γεωργιάδης/ ope.gr

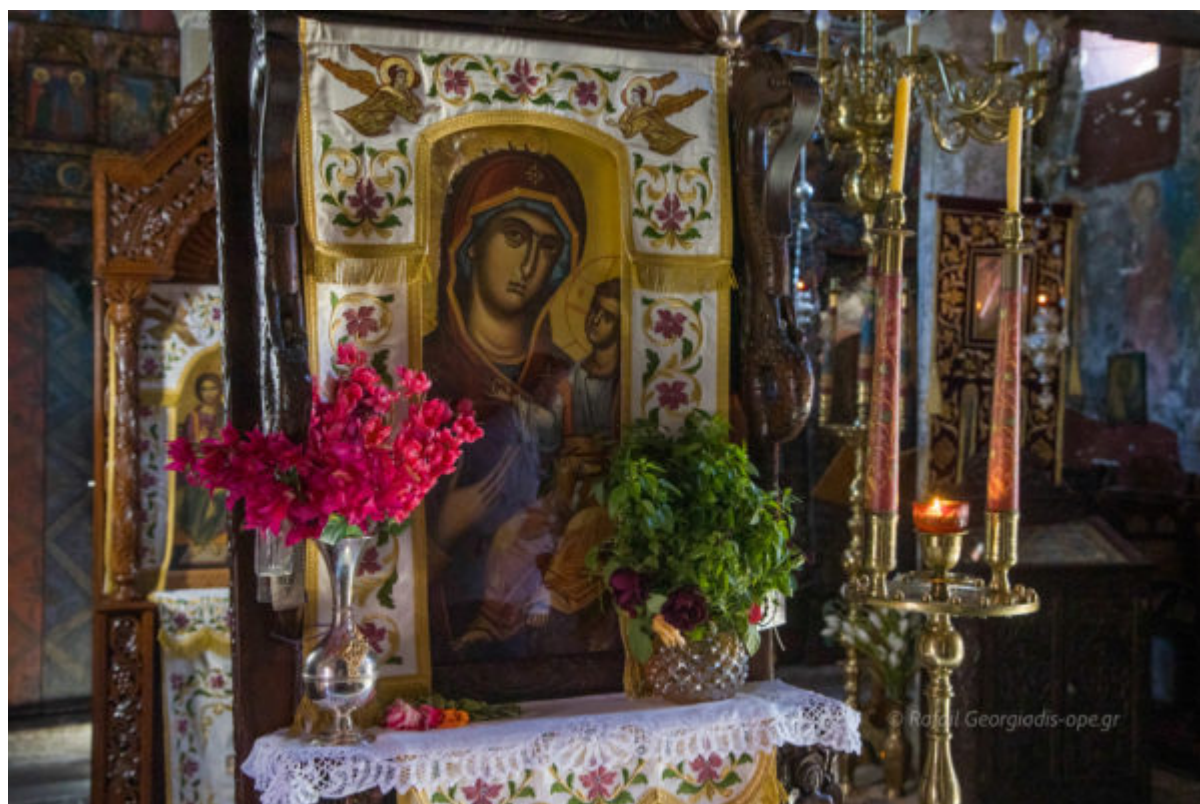
Ο ιερός ναός είναι αφιερωμένος στο **Γενέσιο της Θεοτόκου** και βρίσκεται στο κέντρο της αυλής. Περιστοιχίζεται από χαμηλά κελιά. Ανήκει στον τύπο του τρίκλιτου σταυρεπίστεγου με πέντε τρούλους. Στο εσωτερικό του **δύο τοξοστοιχίες** από τρεις κολώνες η καθεμία χωρίζουν το ναό σε τρία κλίτη. Ο προσκυνητής που εισέρχεται στο ναό νιώθει τις μαυρισμένες και μισοκατεστραμμένες μορφές των Αγίων να τον παρακολουθούν από τους γύρω τοίχους με μία έκφραση και ζωντάνια που εντυπωσιάζει.

Το **τέμπλο** είναι ξυλόγλυπτο διακοσμημένο με κλάδους, άνθη, πουλιά και κεφαλάκια φτερωτών αγγέλων. Κατά τους ιστορικούς **η χρονολογία 1742** που σώζεται σε χάραγμα πάνω σε πέτρα δεν αναφέρεται στην αρχική κατασκευή του Καθολικού, αλλά σε κάποια ανακαίνιση. Η περίπυστη εικόνα της Παναγίας λέγεται ότι εμφανίστηκε σε έναν βοσκό πριν από αρκετούς αιώνες με θαυμαστό τρόπο. Ξαφνικά, ο βοσκός είδε ένα φως να ακτινοβολεί στη μέση του πουθενά κι όταν πλησίασε αντίκρουσε την θαυματουργή εικόνα. Η πρώτη του σκέψη ήταν πως πρέπει να φτιάξει έναν **ναό αφιερωμένο στην Παναγία**. Οι δυνάμεις του, όμως, και τα οικονομικά του δεν το επέτρεπαν. Ώσπου, όπως αναφέρει ο θρύλος, συνέβη ένα ακόμη θαύμα. Εμφανίστηκε μπροστά του ένα μουλάρι που έφερε δύο κάσες με χρυσά νομίσματα. Και έτσι το τάμα και η επιθυμία του πραγματοποιήθηκαν.

Πάμπολλες είναι επίσης οι επίσημα καταγεγραμμένες μαρτυρίες ανθρώπων που θεωρούν ότι έγιναν καλά οι ίδιοι ή δικοί τους άνθρωποι με την βοήθεια της **Παναγίας της Αρεθιώτισσας**. Μάλιστα, κατά την παράδοση, από τα πρώτα χρόνια ίδρυσης της μονής πήγαιναν εκεί ανθρώπους που έπασχαν από διάφορες ψυχικές νόσους. Τους φιλοξενούσαν σαράντα μέρες με νηστεία και προσευχή, ενώ όσοι ήταν επικίνδυνοι τους έδεναν με χοντρές αλυσίδες την ώρα των ακολουθιών. Η αλυσίδα υπάρχει ακόμη στην βάση της κολώνας μέσα στον νάρθηκα. Έτσι έμεινε και λέγεται μέχρι και σήμερα η φράση «είσαι για τα Ρέθα» όταν θέλουν να χαρακτηρίσουν ότι κάποιος δεν είναι καλά στα μυαλά του. Παράλληλα, αρκετοί πιστοί έχουν καταθέσει πως την ώρα των ακολουθιών έχουν δει να εμφανίζεται μπροστά τους **ο μοναχός Άνθιμος**, προηγούμενος της μονής, ο οποίος στην συνείδηση πολλών είναι ήδη Άγιος. Κατά την εκταφή του, μάλιστα, οι παριστάμενοι δηλώνουν συγκινημένοι ότι μυρόβλιζε όλος ο χώρος, ενώ ορισμένοι επιμένουν ότι πρέπει να συλλεχθούν τα στοιχεία και να κατατεθεί στην Ιερά Σύνοδο φάκελος για την αγιοκατάταξή του.

Ακόμη, στους χώρους της μονής υπάρχει ένα μουσείο με αντικείμενα βγαλμένα από το χρόνο. Παλιά σκεύη κουζίνας, παλιά κιλίμια, ένας αργαλειός, καθώς και βιβλία είναι κάποια από όσα μπορεί να θαυμάσει ο επισκέπτης και να μάθει για τη

ζωή και την καθημερινότητα των προγόνων του. Ένα ταξίδι στην παράδοση και στην ιστορία του τόπου και της ελληνικής οικογένειας.

© Ratiol Georgiadis - open

